

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 114. Et veste purpurea circumdederunt eum. v. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

laniens optima testis l. 4. revel. c. 70. Tunc inquit corona spinea capiti eius ar-
 distime imposta fuit, qua ad medium frontis descendeat, plurimis rivis sanguinis ex
 aculeis infixis decurrentibus per faciem eius, & crines, & oculos, & barbam replen-
 bus, ut nil nisi sanguis videretur: nec ipse mo astantem cruci videre potuit nisi sangui-
 ne expresso per ciliorum compressionem. Nimirum in sanguinis stagno nata-
 bant & prope mergebantur oculi, oculi inquam laci dios sole, imo nat-
 centis Ecclesie gemina sidera, novique soles, qui patiebantur Eclipsin
 ram à lacrymis, quam à sanguine, deciduo, veluti effusa & interposita
 nube.

O Amaram, & gravem, & prodigiosam nubem, quæ deinde doloris rē so-
 luta sese exoneravit in sanguineos & cruentos imbres: quid tamen
 imbres appellem, qui de Christi vertice, fronte & oculis per genas, per ora
 per pectus per corpus omne de fluunt, & terram irrigant, imbuuntque
 sanguineo rore! Ecquid enim aliud expectari potuit ab ea corona, quæ di-
 vino capiti profunde fuit impressa? Certe ex sententia D. Chrysostomi à
 spineo sero Christi caput mille locis transfossum est, quod ipsum confir-
 mat D. Bernardus tractatu de Passione Domini, mille, inquit, puncturis spe-
 siosum eius caput divulneravit. Quæ sententia mihi sane verosimilis videtur,
 et si enim cum opinione communi daremus illud in corona spinea nume-
 ratas spinas duas supra septuaginta non plures: nihilominus diceremus ab
 illis longe plura sacro Christi capiti impressa vulnera, puncturaque longe
 plures. 1. Dum tenero capiti aptatur iterum iterumque ei circumduci po-
 tuit. 2. Ab una spina aliud atque aliud vulnus infligi: denique quia dum
 cruci affigiendus exiit, ei una cum veste extracta corona, iterumque per
 summam petulantiam atque immanitatem fuit imposta: adeoque alia
 atque alia sine lege sine modo indita à spinis vulnera, quæ dum oculo ani-
 moque morrente spectas, dic age, dic Christiane cum Tertulliano, Christus
 Iesus qualis, oro te, serum pro utroque sexu subit: Ex spinis in figuram delictorum,
 quæ nobis protulit terræ carnis, dic cum Hilario. In istis spinis est peccatorum acu-
 leus. Vere enim ut ait Augustinus, Corona spinea capiti eius imponitur, quia punctio
 peccatorum aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc è diverso ut membrorum vitæ
 capiti sit corona. Dic etiam cum S. Bernardo: pudeat sub spinosa caput mem-
 brum fieri delicatum.

S. 114. Et veste purpurea circumdederunt eum. v. 2.

Nec satis fuit illudisse Iesum in corona spinea, debuit & in veste &
 colore regio illud, in confusionem illorum qui luxuriantur in vestibus leu-
 quo ad materiam, seu quoad formam: vel assumendo supra id quod sol-

vere possunt, vel eorum decet statum: nec vulgare sane fuit tormentum, regia insignia & ornamenta, quibus non raro maiestatem alij Reges ostentant, Christo in improprium, confusionem, ludibriumque fuisse collata? scimus equidem velamina sanctuarij in Veteri Testamento purpurea fuisse: tentoria Holofernis purpurea. Item Ioseph in Regia Pharaonis vestitum purpura. Item Ionatham in die nuptiali purpura indutum fuisse, omnesque insuper purpura ante adventum Christi vestitos, quos honorari decebat.

Sed quid hoc est, Domine Iesu? quid factum, quod illa purpura, quæ olim tui decus erat sanctuarij, & qua templum exornare tuum consueveras, modo omne genus opprobrij notet in corpore tuo dilecto? an forte purpura hæcenus salum habuit honorem, & tu eum vis mundo detegere, & in posterum veram purpuræ æstimationem propalare? si hoc non, nescio quare te purpura sic indui sinas, credo igitur quod hoc demonstrates purpuram &c. ornamenta, seu imperialia, seu regalia, ex se nullam asserre dignitatem, sed prout æstimantur ita valere, plane uti calculi in tabella calculatoria apud arithmeticos alium valorem accipiunt, si in lineola unorum, collocentur quam si in denorum lineâ; & alium, si in centenorum collocentur lineâ; Ponis purpuram in aliquo qui fatuus habetur, ridicula est: ponis in aliquo, qui timetur, veneranda evadit. Planè ita pretia rerum ab æstimatione humana dependent, noli igitur in illis intrinsicum & innatum valorem arbitrari, sed adventitium mihi Christiane, alias hæc purpura fuisset Christo honestamentum quæ tamen à Iudæis causa ignominia fuit arrogata, sed tamen in magnum evadet honorem, per hanc patientiam Christi, non tincturam quam habet à purpurario.

S. 115. Et veniebant ad eum. v. 3.

Turba sceleratorum militum, quos per se nequam satis Sacerdotes & Pharisei sceleratius effecerant pecunia, quo magis magisque ludificarent Regem cælorum, iam purpuratum chlamyde, iam spinea corona redimitum, iam totum conspersum & rubricatum sanguine contusum & vulneratum. Quomodo autem vendebant? Utique uti cæteris in actibus suis illusorio, quasi novi Regis gratiam prensarent, quasi gratulaturi, novum honorem quasi nova officia Regni merituri, vel empturi.

O Christiani accedamus & nos sed alio animo & modo ad Iesum atque à flagellatione & coronatione sedentem in throno ridiculo, imprimis osculo commiserationis aspiciamus, tum exemplo S. Augustini rogemus

L 3

dicens